

Борба

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 Г.Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
и ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВО

Брой 82

13666

Год. XXXI

Събота, 12 юли 1975 г.

Цена 2 стотинки

За по-нататъшно повишаване ролята на първичните партийни организации

Национално съвещание във Велико Търново • Голяма реч произнесе другарят Тодор Живков

Другарят Тодор Живков открива Националното съвещание.

Десетият партнен конгрес с особена сила подчерта обективния, закономерен характер на процеса на по-нататъшно нарастване ролята и значението на първичната партийна организация като ръководно политическо ядро на трудовия колектив през етапа на изграждането на развито социалистическо общество. На този въпрос бе посветено състояло се вече във Велико Търново Национално съвещание. На него присъстваха другарите Тодор Живков, първи секретар на ЦК на БКП, Александър Лилев, Борис Велчев, Гриша Филипов, членове на Политбюро и секретари на ЦК на БКП, Дража Вълчева и Тодор Стойчев, кандидат-членове на Политбюро на ЦК на БКП, Стоян Караджов, председател на Централната контролно-ревизионна комисия на БКП, Иван Пръмов и Константин Теллаков, секретари на ЦК на БКП, д-р Владимир Бонев, Георги Боков, Сава Дълбоков и Мишо Мишев, членове на Секретариата на ЦК на БКП, първи секретари на окръжните комитети на Партията, завеждащи отдели на ЦК на БКП и други партийни работници. В съвещанието участваха и Петър Танчев, секретар на БЗНС и Енчо Москов, първи секретар на ЦК на ДКМС.

Съвещанието бе открито от другаря Тодор Живков, който даде думата на другаря Борис Велчев за изясняване на доклада „За по-нататъшно повишаване ролята на първичните партийни организации“. Съдоклад за работата на Окръжния комитет на БКП — Велико Търново за издигане ролята на първичните партийни организации изнесе другарят Никола Василев, първи секретар на Окръжния комитет на БКП. Той посочи, че Окръжната партийна организация наброява 28 282 комунисти, организирани в 1024 първични партийни организации, които се ръководят от 13 градски, 2 районни, 30 общински и 42 заводски, учредженски и други партийни комитети.

Съобразявайки се със специфичните особености и за-

дачите, които има да решава окръгът — се казва в доклада — Окръжният комитет на БКП през последните години проведе редица мерки за укревяване на първичните организации и за повишаване на тяхната роля. По-важни от тях са Окръжната научно-практическа конференция съвместно със сп. „Партнен живот“ за повишаване ефективността на партийната работа на основата на опита на Челябинския областен комитет на КПСС; пленуми за подбора, обучението и възпитанието на кадри; за разгръщане на вътрешнопартийната демокрация и дисциплина; широк разговор за научността в партийната работа и ръководството във връзка с Националната научно-практическа конференция; утвърди мерки за изпълнение на решенията на бюро за издигане ролята на секретаря на първичната партийна организация. Предстои и пленум на Окръжния комитет за повишаване ролята на първичната партийна организация като ръководно политическо ядро на трудовия колектив, чиято задача е да обобщава натрупания опит и да определя насоките на бъдещата работа.

Другарят Василев сподели опита на Окръжния партийна организация в три направления: усъвършенстване на вътрешнопартийния живот като главно условие за издигане ролята на първичните организации; повишаване ролята на партийните организации като ръководни политически ядра на трудовите колективи; подобряване ръководството на партийните организации.

В отговор на Обръщението на ЦК на БКП за до-стойно посрещане на XI партнен конгрес — сподели докладчикът — са приети 44 000 лични и 7000 колективни обещания, болшинството от които се изпълняват успешно. Вече над 2000 работници, повече от 40 бригади, 21 участъка, 15 цеха и 9 промишлени предприятия рапортуваха за предсрочно изпълнение на плана за шестата петилетка.

Накрая другарят Василев изрази увереността на комунистите от окръга, че националното съвещание ще има

важно значение за издигане ролята на първичната партийна организация за разгръщане на още по-мощен политически и трудов подем за превръщане на 1975 г. в година на най-високи успехи и достойно посрещане на XI партнен конгрес.

По докладите се изказаха другарите Трифон Пашов, първи секретар на Окръжния комитет на БКП в Габрово, Ганка Андреева, секретар по организационните въпроси на Окръжния комитет на Партията в Силистра, Васил Вачков, първи секретар на Окръжния комитет на БКП в Шумен, Георги Станков, секретар на Окръжния комитет на БКП във Варна, Умиев Бекрикова, секретар на Районния комитет на БКП в град Толбухин, Величко Токаджиев, секретар на заводския партийен комитет в завод „Найден Киров“ — Русе, и Ани Паскова, секретар на първичната партийна организация в СД „Търговия“ — Пловдив.

Станали прави, присъстващите с бурни и продължителни ръкопляскания посрещнаха на трибуната другаря Тодор Живков. Той произнесе голяма реч по партийно-организационните въпроси.

В заключение секретарят на ЦК на БКП Гриша Филипов изказа гореща благодарност от името на Секретариата на ЦК на БКП на другаря Тодор Живков за напътствените слова, а също така и на Окръжния комитет на Партията във Велико Търново за създадените прекрасни условия за ползотворната работа на Националното съвещание. Другарят Филипов обърна внимание по редица актуални задачи: за сръчното прибиране на реколтата и за сънянето на вторите култури, починът на найденкировци за натоварване на мощностите, икономите на материали и други. Закривайки съвещанието, той изрази увереност, че то ще допринесе извънредно много за издигане дее способността на първичните партийни организации.

По време на обедната почивка другарят Тодор Живков разгледа изложба на нови изделия и наблюдава ра-

ботата на прототип терминал, производство на Завода за телевизор и радиоприемници във Велико Търново.

Проф. Никола Виденов от ХТИ запозна другаря Тодор Живков с нови керамично-облицовъчни изделия, разработени от научен колектив под негово ръководство с участие то на Завода за облицовъчна керамика в Горна Оряховица.

Великотърновчани изпратиха с възторжени овации другаря Тодор Живков и останалите членове на Секретариата на ЦК на БКП. В Горна Оряховица скъпите гости разгледаха новия супермаркет.

На аерогара Горна Оряховица другарят Тодор Живков беше изпратен от другарите Дража Вълчева, Тодор Стойчев, Никола Василев, Злати Шалаверов, Стоян Кочев и др. Найден МИНКОВ

Част от участниците в Националното съвещание.

Снимки: Иван РУСКОВ

ИЗПЪЛНЕН ПЕТИЛЕТЕН
ПЛАН

Колективът на Промисленомонтажно управление — Свищов изпълни с 18 дни преди срока плана си за общия обем на строително-монтажните работи за шестата петилетка.

До края на годината колективът обещава да извърши строително-монтажни работи за 4 800 000 лева, което е с 1 987 000 лева в повече от предвиденото в насрещния план за годината.

М. ЧАМУРОВ

началник на управлението

Е. АПОСТОЛОВ

партнен секретар

Х. МАТРОВ

профпредседател

Б. БЛАЖЕВ

секретар на ДКМС

Сведение

за хода на жътвата към 10 юли (в проценти)

ПАК и АПК	Ожънати еченици	площи пшеница
Горна Оряховица	100	61
Павликени	100	48
Свищов	93	42
Стражица	100	13
Велико Търново	100	31
Елена	20	—
ОБЩО ЗА ОКРЪГА	92	45

Център на марксистическото социалистическо движение

Другарят Тодор Живков откри паметника на Димитър Благоев и Никола Габровски • Посещение на Общата художествена изложба

В четвъртък в окръга пристигна първият секретар на ЦК на БКП и председател на Държавния съвет на НРБ другарят Тодор Живков. На аерогара Горна Оряховица той бе сръдно посрещнат от другарите Александър Лилев, Борис Велчев, Петър Танчев, и Тодор Стойчев, от първия секретар на Окръжния комитет на БКП Никола Василев, първия секретар на ГК на БКП в Горна Оряховица Стоян Кочев и много трудещи се. От аерогарата по целия път — през Горна Оряховица и по улиците на Велико Търново — хиляди граждани топло приветстваха другаря Тодор Живков.

Във Велико Търново ръководителите на окръга и града, начело с другаря Никола Василев, сред бурни аплодисменти на трудещите се посрещнаха скъпия гост. По стар народен обичай де войки в национална носия му поднесоха хляб и сол. Представителна част от ВВВ „Васил Левски“ му отдаде военни почести.

Тук бяха другарите Александър Лилев, Борис Велчев, Гриша Филипов, Петър Танчев, Дража Вълчева, Тодор Стойчев, Стоян Караджов, Иван Пръмов, Константин Теллаков, Владимир Бонев, Георги Боков, Сава Дълбоков, Мишо Мишев, завеждащи и зам.-завеждащи отдели на ЦК на БКП и първите секретари на окръжните партийни комитети от цялата страна, дошли за националното съвещание във Велико Търново.

Другарят Тодор Живков и всички гости се отправиха към изложбените зали на ул. „Васил Мавриков“. С голям интерес те разгледаха Общата художествена изложба на историческа тема. Изложбата бе представена на скъпите гости от заслужили деятели на изкуствата Димитър Остич, зам.-председател на Съюза на българските художници.

В изложбените зали на др. Тодор Живков бе поднесена художествено изработена дървена ракла, дело на резбаря-самодеец Атанас Димитров.

След това в парка „Първа социалистическа сбирка“ се състоя многолюден митинг. Посрещнат с възторжени овации, другарят Тодор Живков, придружаваните го членове и кандидат-членове на Политбюро и на Секретариата на ЦК на БКП и другарят Петър Танчев заеха места пред новопостроения паметник на Димитър Благоев и Никола Габровски.

Митингът откри другарят Никола Василев. Първият секретар на ГК на БКП Николай Цонев произнесе пламенно слово за величавото

дело на Димитър Благоев и неговия съратник Никола Габровски, за първите пионери на социализма, които преди повече от осем десетилетия положили началото на организираното социалистическо движение в България.

Другарят Цонев говори за бурно развитие на Велико Търново през годините на народната власт, за огромната работа по запазване на историческите и културните паметници и изграждане базата на туризма след създаването на Общонародния комитет за развитие на Велико Търново, за успехите на трудещите се от града в чест на XI конгрес на БКП.

Първият секретар на ГК на БКП изказа благодарност на великотърновчани към Централния комитет на БКП, Държавния съвет, правителството и лично към другаря Тодор Живков за големите грижи и помощта, която оказват за развитието на древната столица.

Посрещнат изключително топло и сръдно, другарят Тодор Живков поздравил комунистите, сдружените земеделци и трудещите се от Велико Търново и окръга и им пожела нови успехи в изграждането на социализма. Той припомни, че Велико Търново като исторически, културен и туристически град е широко известен, но не всички знаят, че Велико Търново е един от центровете на шестото марксистическо социалистическо движение. Тук са работили Димитър Благоев, основоположникът на Партията и неговият съратник Никола Габровски, които с южиза началото на организираното социалистическо движение в България.

Другарят Тодор Живков приветства идеята за създаване паметник на Димитър Благоев и Никола Габровски и реализирането на тази идея. С думите „Вечна слава на основоположника на нашата партия Димитър Благоев и на неговия съратник Никола Габровски“ другарят Тодор Живков откри паметника.

Бяха поднесени венци от името на ЦК на БКП, от участниците в Националното съвещание, от ЦК на ДКМС, Окръжния и градския комитет на БКП, Окръжният и градското ръководство на БЗНС, Окръжния и градския народен съвет, Окръжния и градския комитет на Отечествения фронт, Окръжния съвет на БПС, от колектива на ДДЗ „Димитър Благоев“ и жителите на квартал „Никола Габровски“.

Иван КОЛЕВ

Непосредствен организатор и възпитател

Към стопанския двор на ДЗС „Рудановски“ в с. Кон-
стантин има изградена пар-
тийна група с отговорник
Стефан Савов. Повечето ко-
мунисти тук са работници в
тракторната бригада. Партий-
ната група играе голяма ро-
ля за подобряване на социал-
но-психологическия климат в
коллектива, за създаване на
здрава трудова и технологиче-
ска дисциплина, за повишава-
не на квалификацията на по-
востъпнилите работници. Ко-
мунистите са начело в бор-
бата за повишаване на про-
изводителността на труда. Те
работят на по-трудни обекти
и са за пример на безпартий-
ните.

На комунистите-тракторис-
ти беше дадено поръчение
да извършат подготовка на
машините за пролетната сента-
ба. Доставената вакуумна се-
ялка показваше дефекти —
неравномерно засяване. След
кратко обсъждане с колеги
ва механизаторите Стоимир
Крумов, Станко Димитров, и
Хасан Ибраимов с помощта
на механика Иван Георги-
ев приспособиха други сеящи
секции, с които беше осигу-
рена качествена сентаба при
по-висока производителност на
труда. А с направеното от
комунистите приспособление

за разриване и вкарване на
зърното в хамбарите беше за-
менен трудът на десет работ-
ника.

Виждайки че младият ра-
ботник Стоян Йовчев има ка-
чества да стане добър тракто-
рист, партийната група пред-
ложи той да бъде изпратен
в МТУ. Стоян Йовчев завър-
ши успешно училището в
град Левски. Той бе прикре-
пен към опитен тракторист и
след една година вече бе за
пример на другарите си. Ми-
налата година той и Юсепин
Османов бяха първенци в из-
пълнението на плана в дека-
ри мека оран и в икономии
те на горивни и смазочни
материали. Партийната група
излезе с предложение двама
та да бъдат приети в редни-
те на организацията в чест
на Единадесетия партнен кон-
грес. Сега комунистите са в
първите редни на тракторна-
та бригада по прибирането
на сено, силажирането и
жътвата.

Партийната група усърдно
работи и за възпитанието на
всеки член на трудовия ко-
лектив. Стрели се да изгра-
да у тях комунистически добро
детели. Преди няколко месе-
ца трактористът Шабан Ос-
манов се разболя. Целият
колектив го посети в болни-
цата в Елена, а семейство
то му бе подпомогнато.

С помощта на партийната
група за колектива са създа-
дени добра обстановка и ус-
ловия за работа. По нейно
предложение е построена сгра-
да за стан, уреден е клуб
на механизатора, а в сбирки-
те на кръжока по механи-
зация се изнасят и политич-
ески организации. Трайни спомен-
и са партийната организация
на екскурзия до Габрово, Ка-
занлък, Хасково, Смолян. Се-
га се уредва до Черноморие
то Политическата дейност се
усилнява от здравата аръз-
ка с партийната организация.
Нейният секретар Иван Геор-
гиев е механик в тракторна-
та бригада.

Друго направление, по ко-
ето работи партийната група,
е обществена ангажираност
и изява на целия колектив
на бригадата. В една от сбир-
ките се е състоял открит
разговор за ролята и място-
то на комуниста в извън-
нието на решенията на Де-
сетия партнен конгрес. Пред-
стои подобна сбирка-разговор
за активността и самоничи-
ятивността на комунистите за
достойно посрещане на Еди-
надесетия партнен конгрес.

Обективните резултати от
дейността на партийната гру-
па като организатор и възпи-
тател показват, че тракторна-
та бригада в Константин, въ-
преки трудностите, има без-
спорни успехи. Това ни дава
основание да мислим, че една
обмяна на опит между пар-
тийните групи в стопанства-
та на АПК „Чумерна“ би до-
принесла голяма полза.

Йордан ПОПСИМЕОНОВ

Масово политическата работа по местоживее

През последните години
градската организация на
Отечествения фронт във Ве-
лико Търново постигна доб-
ри успехи в преустройство
на своята дейност в ду-
ха на решенията на Седмия
конгрес на Отечествения
фронт. Значителен е прино-
сът на временните партий-
ни групи, изградени в квар-
талите, на масово-политиче-
ската работа, която вършат
комунистите сред населени-
ето.

Във вторник във Велико
Търново се състоя съвеща-
ние, на което бе обсъдена
работата на градската орга-
низация. Присъстваха
председатели на квартални
комитети на Отечествения
фронт, секретари на квар-
тални партийни организации
и временни партийни отго-
ворници.

Другарят Иван Григоров,
зав. отдел „Организацион-
ен“ на градския комитет
на БКП, запозна присъству-
ващите с измененията, нас-
тъпили през последните го-
дини в дейността на град-
ския комитет на Отечестве-
ния фронт.

За обществената ангажи-
раност на комунистите в
кварталите говори Христо
Недзяков, секретар на град-
ския комитет на БКП.

Петър ДИМИТРОВ

За възпитаниците на Ганка Рачкова от целодневна дет-
ска градина „Сава Цонев“ — Стражица денят минава в
песни и игри.

Снимка: Иван ДИМИТРОВ

За отдиха на трудещите се — планове, но и действие в „сегашно време“

В съответствие с икономи-
ческото развитие за отдиха
на трудещите се в окръга е на-
правено немалко. Определе-
на роля в това отношение
изгражда мероприятията на
Окръжния комитет на БКП
за периода 1972 — 1975 г.
станали основа на съвмест-
на програма приема от ОС
на БПС, ОС на БС Окръж-
ния комитет за младежта и
спорта и ДСК „Отдих и
туризъм“. През миналата го-
дина беше приет и модел
на подсистемата на общест-
вено обслужване „Отдих и
туризъм“, както и работна
програма, в която са пред-
видени широк кръг мероп-
рията, а това число и зна-
чително разширяване на база-
та. Това говори, че на зоните
на здравето се гледа с уни-
мание и повдигане грижа.

Но след преминаването на
окръга към намалена работ-
на седмица от началото на
декември миналата година,
проблемите на всекидневния
и крайноседмичен отдих при-
добиха по-остър характер. Къ-
де да се отиде през двата
дни? Как най-пълноценно да
се използвават те? Това са въ-
проси, на които все още не
може да се даде положител-
ен отговор. Организацията
на отдиха е незадоволителна:
материалната база е недоста-
тъчна; слаба е комунално-
битовата съоръженост, а мре-
жата на хранителните заведе-
ния и транспортът спъват осъ-
ществяването на излети и ек-
скурзии.

Разбира се, това са общи
констатации. Но такива са и
конкретните данни. Във Вона-
ска вода, селище, което се
развива като курортно, има
само един ресторант, предна-
значен преди всичко за мест-
ни нужди. Тук единственото
културно развлечение — ки-
ното е в училищна стая. Ця-
ло мъчение е да се отиде
до Капиновския водопад или
ако отидеш, никой не може
да ти гарантира завръщането.
При това пътуването до там
струва 4 лв. на едно петчлен-
но семейство. Няма излетен
транспорт до Хотинския водо-
пад, до извор „Ал. Стам-
болийски“, до Никополска
Истрия и др.

Една от съществени при-
чини за задръжане развитие-
то на краткотрайния отдих
освен несигурния транспорт е
и тази, че не е уредено пол-
зуването му с напаление, по-
не в почивните дни. Не е
и време да се разреши и
въпросът с излетните биле-
ти по БДЖ, които да важат
не само за неделя!

И още нещо — станци-
те, жинките и крайградските
зони предлагат пасивен от-
дих, не по-различен от този
в собствените жилища. Изли-
за, че човек сменя само ма-
сто за храна и игра на кар-
ти. Няма спортни площадки,
плувни басейни. Не се изпол-
зуват и възможностите, които
предлагат по-голяма част от
микроизворите и двете най-
големи водни площи — Ду-
нав и извор „Ал. Стамболий-
ски“. Дори Велико Търново
во още няма градски басейн!
Преди години, когато Янтра
не беше толкова замърсена
от индустриални води, се на-
мираше някакво разрешение.

Сегашно кърпането в нея
е невъзможно. Недостатъчни
са и картите за краткотраен
отдих, които при това са съв-
местно скъпи — към 20 лв.
за два дни на семейство с
три деца. Главно по тази при-
чина са използвани около
350 ганива карти до края на
маз.

А да не говорим за инфор-
мацията — кога, къде и как
могат да отидат гражданите,
както може да им се пред-
ложи (ама, не може да се
приеме за нормално това, че
в окръга още не е издаден
някакъв пътеводител, който
с фотоси, схеми и данни, ма-
кар от най-общ характер, би
улеснил човек в избора на
излет).

Отдихът стана осъзната нео-
бходимост и той се търси в
най-съвършената хармония —
тази на природата, но на ли-
трябва да се създадат някак-
ви условия! Изграденият пре-
ди години лесопарк „Света
гора“ край Велико Търново
е добра стъпка, но не се из-
зава следващата отправна
към местността Ксифор!
Определена роля се възлага

Подвигът на героите от Драва не е забравен

Има събития, които не мо-
гат да се забравят. За на-
шия народ героичната Драв-
ска епопея ще бъде винаги
олицетворение на бойния дух
на българския воин, на вели-
ката ни дружба със съветс-
ките народи.

С такива мисли потеглих
ме от Компо за Печ и исто-
рическите села Харкан и Ши-
клош. Не помня така да съм
се вълнувал, както при пос-
ещението на българското во-
енно гробище в Харкан. То
за малък къс унгарска зе-
мя е превърнат в своеобраз-
ен мавзолей на българския
боен дух. Тук можеш да пре-
караш часове в размисъл за
героизма, самоотжертвата, себе-
отричането в името на Драв-
ската епопея.

Повече от един час четох
надписите по гробните камъ-
ни, обикалях край околоръст-
ния зид. Търсех имената на
познати, земляци, роднини.
Един извор на най-дълбоки
мисли и чувства е книгата за
отзиви. Преди да напиша и
аз няколко думи от името на
великотърновските бойци и
командири от гражданската
отбрана, участвували в по-
хода по пътя на Първа бълг-
арска армия, погледна ми по-
падна на ситно изписани ре-
дове.

„Покланям се пред светлата
ти памет, скъпи татко, както
и пред паметта на другари-
те ти, с които заедно умрях
те за свободата на България!
Твоя дъщеря: Магдалена ВА-
СИЛЕВСКА“

И малко по-надолу: „Пок-
лон татко! Ние живеем щаст-
ливо благодарение на теб и

на Арбанаси, на бъдещия
парк „Втора българска държа-
ва“, които ще свърже вели-
ко Търново, горна Оряхови-
ца и Лясковец, на река Ян-
тра, чиято ниво ще се повиши
не, за да подобри водното
оттегляне на града и да ста-
не място за романтични раз-
ходки с леки водни съдове.
Вниманието се насочва и към
реднича други обекти в раз-
лични краища на окръга. Но...
не говорим ли много в бъ-
деще време! Значителна част
от тези идеи вече трябваше
да са реализирани.

Къде да прекараме двата
почивни дни сега! На този
въпрос задоволените „отго-
вор“ не може да се даде. А
гражданите търсят съприкос-
новението с природата. Тя им
трябва не само за въздиха, а
и за здраве. На кое игрище
да посрещат! Къде да полу-
шат! Какви приятни развлечения
няма можеш да намериш в по-
чивните дни, за да се разто-
варят психически и да се
ободрият физически!

Въпроси без отговор, поне
засега.

Илия МОНОВ

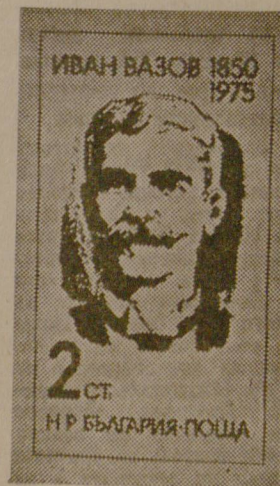
на другарите ти героизъм.
Твоя дъщеря: Славия НИ-
КОВА.“

Напускаме военното гроби-
ще с просълзени очи. Неусет-
но премина пребиваването
ни в Харкан.

Кунчо КУНЧЕВ

Нови пощенски марки

„125 години от рождението на Иван Вазов“

Министерството на информа-
цията и съобщенията пуна
в употреба от 9 юли 1975
год. извършена поредната
пощенски марки „125
години от рождението на
ИВАН ВАЗОВ 1850—1975“,
трицветни, със следните стой-
ности и изображения: 2 ст. —
ликут на Иван Вазов и
13 ст. — Иван Вазов (фигу-
ра). Върху маркичките има след-

ните надписи: Иван Вазов
1850—1975, НР България, по-
ща и стойност.

Размери 25x45 мм, назъбна
не Г 13, трицветен дълбок
печат върху бяла, гумирана
хартия. Художник Георги Не-
дялков.

Тираж 200 000 пълни поре-
дници.

С маркичките е оформен пър-
водиспен плик.

По пътя на прогреса и националното развитие

По случай Националния празник на Ирак

Една ранна утрин преди 17
години — на 14 юли 1958
година, на анкарското летище
се бе събрала голяма
група високопоставе-
ни лица, фактически
почти целият тогавашен пра-
вителствен екип на Турция, а
също и всички функционери
на прословития на времето
Багдадски пакт. Предстоеше
посрещането на официална де-
легация на кралство Ирак, въз-
главявана от министър-предсе-
дателя Нури Саид, която при-
стигаше, за да участва в
откриващата се в същия ден
първа сесия на пакта. Само
летът, както съобщава по-
късно присъстващите там
журналисти, трябваше отда-
на вече да се е приземил.
Официалните лица напразно
вперваха очи в небето с на-
дежда и очакване да видят
неговото появяване. Но в то-
зи момент никой още не поло-
зираше, че няколко часа по-
рано в Багдад е бил извър-
шен революционен преврат и
че Нури Саид и крал Фей-
сал повече не са между жи-
вите.

Този епизод от раждането

на Иракската република, ко-
ято сега чествува своята 17-
та годишнина, може да изгле-
жда маловажен и страничен,
но по същество в него се от-
разява един факт с особено
значение: революционният пре-
врат на полковниците Касем
и Ареф нанесе съкрушителен
удар на прогнилия монархи-
чен режим в страната, на ця-
лата стратегия на колониализ-
ма и империализма в района,
която в този период се гряде
ше главно върху основите на
агресивния Багдадски пакт.
Ирак, дотогава в пълно под-
чинение на империалистиче-
ските сили и тяхно главно оръ-
дие в целия близоизточен ра-
йон, се отърси от чуждата за-
висимост и се нареди в чело-
то на страните, водещи най-ак-
тивна антиимпериалистиче-
ска борба, страни с най-прог-
ресивни режими и с най-дъл-
боки политически, икономиче-
ски и социални преобразования.

Изминутият път е сложен,
често пъти противоречив и
зигзагообразен, но Ирак про-
дължава да стои в челото на
тази борба, да дава и да оп-
ределя някои от най-харак-
терните черти на облика на
вървящата все още с колеба-
ния и със сътресения по пъ-
тя на прогресивното си разви-
тие арабски свят.

Почти уникален е експе-
риментът на Ирак във вът-
решнополитическата сфера.
Решаващ фактор в страната
е единният национален фронт,
изграден върху основите на
управляващата партия БААС
(Партията на арабското соци-
алистическо възрождение) и
Комунистическата партия на
Ирак. Това определя присъ-
ственото на министерско-кому-
нисти в правителствения екип,
това определя и активното
участие на Комунистическа-
та партия в целия вътрешно
политически живот. Касае се
за един качествено нов за
арабския свят експеримент.

Във външнополитическата
сфера не може да не се по-
сочи и един друг, също поч-
ти уникален факт: Това е
Договорът за дружба и сът-
ручничество между Ирак и
СССР, подписан на 9 април
1972 година. Това говори яс-
но за дълбоко осъзнатата не-
обходимост от максимално
заздравяване и разширяване
на връзките с естествения съ-
юзник на новоосвободените
държави в борбата им сре-
щу империализма и за ут-
върждаване на националната
ни независимост — Съветския
съюз и страните от социали-
стическата общност.

Решаващо по значението си
е помощта, която Съветският
съюз и социалистическите
страны оказват на Ирак в
сферата на икономическото
му изграждане. С непосред-
ствена помощ на СССР в
Ирак са изградени над 30
крупни промишлени обекта,
които образуват гръбнача на
неговата бързо раз-
виваща се промишленост. Ме-
жду тях са тракторният за-
вод, електротехническият за-
вод, 6 електроцентрали и мно-
го други. Но от особено зна-
чение е разработеното със съ-
ветско съдействие нефтонали-
диче в Северна Румейла, къ-
дето през т.г. се очаква да бъ-
дат добити над 40 милиона то-
на петрол. Ирак стана първа-
та измежду големите нефто-

добиващи страни, която може
напълно да освободи петрол-
ните си богатства, като на-
ционализира всички действа-
щи на неговата територия чуж-
ди петролни компании (пет-
ролът осигурява над 90% от
доходите на страната, което
на практика означава, че ек-
сплоататорското присъствие на
тези компании водеше доско-
ро до почти пълна зависи-
мост на Ирак в икономическа
та сфера). Само през минала
та година Ирак е получил
доход от петрола в размер
около 8 милиарда долара.

Всичко това създава солид-
на основа за развитие на на-
ционалната иракска икономи-
ка, помага на страната да се
отърси от чуждата зависи-
мост и да поеме уверено по
пътя на дълбоките социал-
ни преобразования. Този поло-
жителен процес се развива
с особено бързи темпове през
последните 7 години — след
установяването на властта на
партията БААС, която за-
дълбочи аграрната реформа,
взе мерки за повишаване на
жизненото равнище на насе-
лението, национализира пет-
ролните компании, осигури
миро и задоволително раз-
решение на курдския проб-
лем и уверено води Ирак по
пътя на последователната ан-
тиимпериалистическа борба и
разширяване на дружбата със
Съветския съюз и другите
страны от социалистическата
общност.

През месец юли по екрани-
те на кинозалоните във Ве-
лико Търново зрителите ще
имат възможност да видят фил-
ма „Неделни мачове“, „Бу-
лит“, „Старата мома“, „Рим
на аристократите“, „Чудаци“,
„Оброчът“, „Големата атрак-
ция“, „Кой седи в яйцето!“,
„Кит и сбе“, „Кой търси злат-
на мина!“, „Приключението
на Пинокио“, „Мелодите на
верския квартал“, „Москва,
любов моя“, „Бели вълци“ и
др.

„ЧУДАЦИ“ е грузински
филм, в който е търсен и
успешно намерен органичния
синтез между битовата и ек-
спресионната комедия, приказ-
но начало и пародията, както
на романтично-приповида-
тния начин на мислене, та-
ка и на битово приземист
реалност и съзнание. Сценар-
ист — Ренас Гарибалде, ре-
жисьор Елдар Шенгелая, в
ролите — Васил Чхандзе, Да-
го Жгенти, Ариадна Шенге-
лая и др.

Съветският цветен игрален
филм „ГОЛЕМАТА АТРАК-
ЦИЯ“ доставя не само при-
ятни преживявания от среща-
та с големото изкуство на
Наташа Варлей, той е едно
запознаване с живота на ар-
тистите от цирковия нодум,
с древното, винаги младо,
търсено и обичано от пуб-
лицата изкуство. Сценаристи
— Александър Багартин и
Виктор Георгиев, режисьор —
Виктор Георгиев, в главната
роля — Наталия Варлей.

Цветният игрален филм на
ГДР „КИТ И СИБЕ“ е създа-
ден по разкази на Джек Лон-
дон. Той ще възкреси в па-
метта ви любимия герой от
познати книги, ще ви напра-
ви свидетели на забавни, ве-
сели и поучителни приключе-
ния на златотърсачите от
процудия Клондайк. Сценар-
ист — Гюнтер Кард, режи-
сьор — Конрад Пейолд, в
ролите — Дин Рийд, Рената
Блуме, Манфред Круг и др.

Италианският цветен игра-
лен филм „ПРИКЛЮЧЕНИЯ
ТА НА ПИНОКИО“ е създа-
ден по едноименната книга
на Карло Колоди от режисьор
ра Луиджи Коменини. Ро-
лята на Синята фея се из-
пълнява от Джина Лолобрид-
жида, на дърводелец — от
Нино Манфреди, на Съдия-
та от Виторио де Сика, а Пи-
нокио, в изпълнението на
Андреа Балестри, е едно но-
во откритие за италианското
кино.

Унгарският цветен игрален
филм „КОЙ СЕДИ В ЯЙЦЕ-
ТО?“ е парадоксална кино-
медия, насочена срещу про-
явите на закъснение, бюро-
кратизъм, еснафщина в наше
то всекидневие. Неочакваните
хрумвания на авторите могат
да ви смутат в първия мо-
мент, но те несъмнено ще ви
победят с най-опасното си
оръжие — смях. Режисьор —
Шандор Салкаи, сценарист —
Андрас Шимонфи, в глав-
ните роли участвуват Ласло
Меншарош, Лайош Балажо-
вич, Ире Чинкович, Ирен
Пшота и др.

Стефка МУТАФОВА
Окръжен пионерски дом

Утре е Денят на строителя

ЗА СРОЧНО ЗАВЪРШВАНЕ НА ЖИЛИЩНИТЕ ОБЕКТИ

Наставничеството в строителството

С. С. Витченко пред сътрудник на в. „Борба“

Първенци
в професията

В навечерието на Деня на строителя Клубът на ТНТМ при ДСУ — Велико Търново организира окръжни състезания за надбягване между младите зидари и арматуристи, които се състоят по площадките на ж. кв. „Триъгълника“ и в арматурния двор.

От зидарите на първо място се класираха Минчо Ангелов и Йордан Генчев, а от състезателите — арматуристи — представителите на районите от Свищов и Горна Оряховица. Вторите места за еха представителите на Промишления район във Велико Търново.

На първенците в професията бяха връчени награди.

Георги ТОДОРОВ

С три ордена

Ботю Христов е дългогодишен работник в Монтанно-инсталационния район — Велико Търново. Елмон тажната бригада, която той ръководи, изпълнява редовно трудовите си норми 150 на сто, а обектите са с от лично и много добро качество.

Бригадирът е носител на три ордена на труда и на юбилеен медал. Той е обучил повече от тридесет млади работници. Мнозина от тях вече са бригадир и технически ръководители.

Челник в производството, той е един от първите, които прилагат новостите в монтажната практика. Затова е уважаван от целия колектив на МИР.

Александър РУСЕВ

Денят на строителя е хубав повод да се напомним на строително-монтажните колективи, че главната задача е създаването на организационна за сръчно завършване на пусковите обекти за 1975 година. Задача над задачите е предаването на 50 блока с 1700 апартамента, 7 детски заведения, 2 училища и други. Затова в навечерието на празника редакцията се обърна към ръководителите на четирите строителни района в окръга със следните три въпроса:

1. По какво се отличава тази годишната ви жилищна програма от миналите години?
2. Как изпълните плана за пусковите обекти през първото полугодие?
3. Какви трудности очаквате до края на годината?

Славчо КОЛЕВ, началник на Жилищния строителен район — Велико Търново:

Обемът на жилищното строителство бе увеличен с 40 на сто като главен изпълнител. Затова разполагаме с повече кулокранове от други години, с 30 на сто бе увеличено машинното магне, до края на годината се предвижда да започнем строителство по метода на едроплочения кофраж... Друго, което ни отличава от миналите години са трите бригади, работещи по метода на Николай Злобин и десетте бригади, които прилагат акордно-премиалната система.

Въпреки това, поради липса на достатъчно квалифицирана работна сила за довършителните работи планът за пусковостта бе изпълнен едва 50 на сто. Приели сме мероприятия, за да можем до края на декември да изпълним 65 на сто от годишната задача, като предадем 400 апартамента, а до края на годината — още 204. Ще предадем и една детска градина в ж. кв. „Триъгълника“.

Трудности ще срещнем отново при довършителните работи — все още ни липсват достатъчно мазачи и мозайкаджии.

Георги ДРУМЕВ, началник на Строителния район в Горна Оряховица:

Увеличен е процентът на строителството по новите индустриални методи, в това число и едроплочения кофраж. Нашият колектив първо в окръга започна да го внедрява. Над петдесет души,

начело с Никола Пашов, работят по метода на Николай Злобин и предадохме с два месеца преди срока ж. бл. „Мизия“.

През първото полугодие вместо планираните 148 апартамента предадохме 156. Затруднения през второто полугодие ще срещнем, ако СД „Изграждане на населените места“ не представи своевременно проектностроителни документи за ж. бл. „Еделвайс-1“.

Инж. Георги ПЪТЕВ, началник на Строителния район в Свищов:

По приложеното на мен тога на Николай Злобин, благодарение на който се съкрати много времетраенето на отделните видове работи, предвидени по мрежовия график Среднодневното изпълнение на трудовите норми достигна 190 на сто.

През първото полугодие за върхушме и предадохме 118 апартамента вместо планираните 105. До края на годината очакваме затруднения отново от подизпълнителите, които общо не си изпълниха плана с 230 000 лева. Съществен „принос“ за това имат ПМУ — Свищов, Електромонтажно управление — Велико Търново, МИР — група Свищов и други.

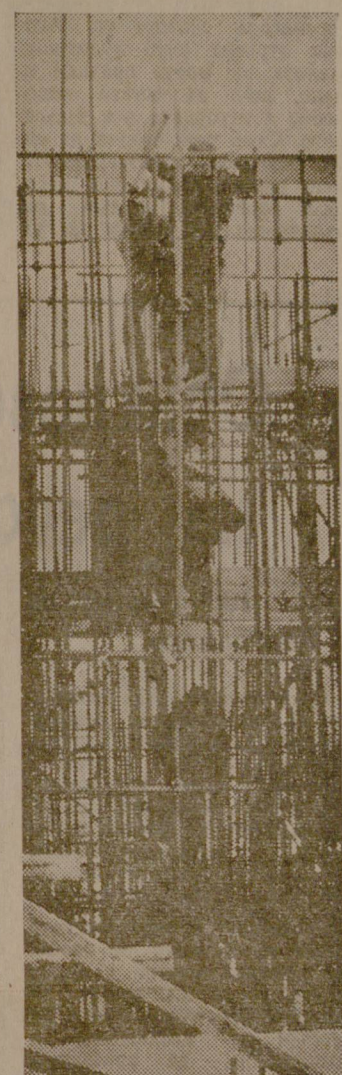
Очакваме и през второто полугодие да не си изпълним задълженията докрай, което застрашава сръчното предаване на пусковите обекти.

Инж. Стоян СТАНЧЕВ, началник на Строителния район в Павликени:

С разширяване на новостите в строителството и на

първо място с внедряване метода на Николай Злобин и на акордно-премиалното заплащане.

През първото полугодие изпълнихме плана си за пусковостта на жилищните обекти. Ще имаме затруднения в бъдеще, ако не бъдат освободени площадките за новите обекти, особено ако не ни бъде осигурена техника за земните работи в допълнителна работна ръка за довършителните

Няма сграда в окръга, в чието изграждане да не са участвували арматуристите. През всички сезони те са неотстъпно на трудовия си пост.

Снимка: Иван ДИМИТРОВ

— „Ваш верен слуга“ Степан Степанович Витченко — се представи знатният съветски бригадир от завод „Електросила“ в Ленинград на срещата между него и група български строители, състояла се в края на юни в курорта „Дюни“ на брега на Финския залив, недалеч от Ленинград.

„Моят скромни принос, започна своята беседа Витченко, се състои в това, че след уволнението си от казирмата станал стругар и по-късно — бригадир на младежка бригада — вече 15 години Средната възраст на моята бригада като изключвам моите 65 години, е 17—18 години. Поех задължението да обучавам младежите, за да станат добри майстори. Освен това аз бях и съм винаги с тях на кино, на театър, на излazi сред природата. Помагам им при устрояването на културни мероприятия. Чувствам се с тях като младеж и те ми върват. Резултатите не закъсняха. За тях, много е писано и се пише в печата, говори се по радиото и телевизията. И аз няма да се спирам подробно. Може би ще започна срещам ли трудности? Да, срещам и то много. Вие знаете какъв са младежите. У тях още няма навици да се трудят, навици на дисциплина, но аз нямам случай с какъвто и да е било младеж да не се спира и да не стане от него до бър производствен.“

Дълго разказва още Витченко за своя опит прожектирани бяха и малки късометражни филми за работата на бригадата. Накрая той отговори и на някои въпроси.

— Степан Степанович, вие работите в промишлеността, а как е разпространен Вашият опит в строителството?

— Само в Ленинград работят стотици наставници към строителните тръстове. Наставничеството там получи голямо разпространение и се слави с големи постижения. Поради особения характер на труда в строителството ние оценяваме необходимостта от наставничеството и затова съветските строители широко го практикуват.

— Другарю Витченко, каква работа извършват партийните, профсъюзните и комсомолските ръководства в наставничеството?

— У нас в Ленинград, а и в цялата съветска страна,

под ръководството на партийните организации, профкомитетите и комсомола са раз работени специални програми за обучението на наставниците. Излизат се лекции пред тях из областта на педагогиката, психологията, марксизма-ленинизма и други. У нас наставниците са на особена почит и уважение. Те са герои на труда, орденоносци. Цялата възпитателна работа сред тях е насочена към това да станат действително уважавани и зачитани ръководители на младежките бригади, за да могат да се справят с голямата и отговорна задача — не само да направят младежите майстори в професията си, но и да работят за тяхното възпитание. Наставниците поддържат пряка връзка с комсомолските организации.

— Другарю Витченко, козволете още един въпрос. Може ли да се направи някаква връзка и как я виждате вие между движението на наставничеството и метода на знатния съветски бригадир Николай Злобин в строителството?

— Да, ние например в завод „Електросила“ — Ленинград — не поемиме инициативата нашите бригадир-наставници да разширят своята дейност и учейки се от Злобин, да станат стопани на произведената от тях продукция. Особено внимание обръщат на икономията на материалите, на изработване на де тайлите в по-къси срокове и подобряване качеството на произведените изделия. Очевидно, методът на Злобин и

наставничеството ще получат по-нататъшно развитие както в областта на строителството, така и в промишлеността.

— Благодарим ви, др. Витченко, за отзивчивостта. В България и в нашия град Велико Търново Вашият опит е добре известен. Например в Държавно строително управление — Велико Търново започнахме да внедряваме опита ви от началото на годината. В строителните райони вече работят 16 наставници. Те са подбрани измежду най-добрите бригадир, орденосници и работници-членове на БКП, в това число и някои от бригадирите, работещи по метода на Н. Злобин, в чиито бригади работят млади хора.

Общостроителният партийен комитет прие специална програма за обучението на наставниците. В нея са включени лекции от педагогически, психологически и политически характер. Организирана бе среща, на която бяха изнесени лекции от дружество „Г. Киров“.

Личните разговори, които водихме с Витченко, ще ни помогнат да създадем още по-добра организация на работата с наставниците. На тях партийното и стопанското ръководство възлагат големи надежди за обучението и възпитанието на младите работници, за намаляване на текущите и подобряване дисциплината сред строителите.

Разговора води
Димитър ГЕРОВ

15-годишен юбилей

През този месец колективът на ПКСи „Георги Терзиев“ — Свищов ще празнува и своя петнадесетгодишен юбилей. През това време бяха изградени технологични линии за трансверси, електрически центрофугални стълбове

и големи производствени мощности за елементи за стълбове строителство.

Своя 15-годишен юбилей ще чествава и бригадата на Димитър Добрев, която работи в завода от откриването му

Иванка МАРКОВА

Производствен клон за строителни изделия

„Г. Терзиев“ — Свищов

— на завода разчита българският железобетонен транспорт. Предприятието единствено в страната изработва струнобетонни трансверси, осигуряващи сигурност при висока скорост и максимално натоварване на вагоните. Само тук се произвеждат и предварително напрегнати стълбове за електрифициране на ж. п. линии. Железобетонните конструкции на ПКСи „Г. Терзиев“ са основните елементи, с които е издигнат гигантът на родната химия — химкомбинат „Свищов“. Всекидневно влаковите композиции отнасят хиляди тонове железобетонни строителни елементи към ТЕЦ „Република“ — Перник, към Завода за антибиотици — Разград, към редица обекти на шестата петилетка.

Но най-ценният капитал на завода са хората. Без техния всеотдаен труд бракът на продукцията не би бил сведен до 0.02 на сто, якостта на изделията не би надхвърляла с 20—30 на сто изискванията по стандарта, ръстът в обема не би достигнал 14.84 на сто спрямо 1974 година. В редиците на първенците в социалистическото съревнование крачат орденосците Димитър Адамов (на снимката), Трифон Трифонов, Веселин Петков, Димитър Добрев.

ПО СЛУЧАЙ УТРЕШНИЯ ПРАЗНИК — ДЕНЯ НА СТРОИТЕЛЯ, РЪКОВОДСТВОТО НА ЗАВОДА ПОЗДРАВЯВА НАЙ-СЪРДЕЧНО ВСИЧКИ РАБОТНИЦИ И СПЕЦИАЛИСТИ И ИМ ПОЖЕЛАВА НОВИ УСПЕХИ В БЛАГОРОДНАТА НАДПРЕВАНА ЗА ДОСТОЙНО ЗАВЪРШВАНЕ НА ШЕСТАТА ПЕТИЛЕТКА, РАДОСТ И ЩАСТИЕ В ЖИВОТА.

С пълни шепа

Съветският опит — неограничено богатство • В борба за спазване на пусковия срок на Завода за вискозна коприна

Производството на вискоз на целулоза и усвояването на производството на изкуствени влакна погълнаха почти цялото работническо и специализирано от АК „Свищов“ — Свищов. А в огромния корпус на новия завод за коприна монтажниците, с помощта на съветските специалисти, разгръщат с пълни сили настъпването. Естествено най-напред привлича бъдещият предимен цех. Поради характера на технологичния процес тук няма естествена светлина. Засега блещат стотици лампи, а за производствените ще бъдат монтирани над 5000 неоновы осветителни тела.

Не е нужно да се застояваме много, за да почувстваме ритма. Наблизо Николай Иванович и българският му колега Ламбон Димитров центровете основните детайли на по редния предимен агрегат. Казвам порядици, защото тук не важи представата ни за предимния цех на Шапелния завод. Предимни машини за вискозна коприна ще се броят с десетки.

„Прецизността господства тук“ — мисля си и ми се иска да спра до всяка група, заета със свои специфични операции. До съединения агрегат са Петър Рафаилов и Расим Марянов. Съветският им приятел Владимир Ермаков току-що бе проверил монтажните конзоли и предлагаше да се демонтира една. Нещо не му харесвало изпълнението. Петър и Расим отначало повдигат глави, после се усмихват и Володя по погледите им разбира, че монтажът ще бъде извършен както трябва.

Сега в цеха работят над 60 монтажници от бригадите на Йордан Кончев и Борис Величков, които изпълняват трудовите си норми средно 170 на сто. Сред тях работят и останалите съветски специалисти Дмитрий Кочешков, Кошмин, Геннадий Бор

зов, Евгений Стопин, Евгений Корешков и Иван Гомилов. Трудно е да се предаде с думи онези творчески и другарски дух на съвместна работа, който изпълва всекидневия на българските и съветските работници и специалисти. Опази шедрот на руските сърца, която дава възможност на монтажниците да черпат с пълни шепа от богатата съкровищница на съветския опит.

В разговори с работници от бригадата на Йордан Кончев, която работи по метода на Николай Злобин, всички ме уверяват, че при монтажа на сложните машини и съоръжения нито една дейност не е за подценяване. Особено сложна е работата на така наречените заварчици „Певе-це“. Здравко Петров подчертава, че ако заварките им не са прецизни, после при преденето химикалите веднага започват да разяждат де тайлите. Затова той е виска телен не само към себе си, но най-вече към стажантите Петко Йонков и Петър Георгиев, на които е възложил подготовителни работи.

В източния край на цеха, където вече са „оформени“ първите няколко предимни агрегата, елмонтвор прикачва един по един пускателите. Когато се обърне, се изненада. Та това бе енергетикът на цеха Тодор Славчев. Споделите, че като бъдещ стопанин на електрическия цех, той е взел лично участие в монтажните работи.

— Каквото направя, правя го като за себе си — разказва той, без да спира. След малко към нас се приближават инж. Александър Александров — началник на цех „Предимен“, и колега му инж. Иван Станчев. Започна разговор за хода на работата, за подготовката на кадри, за броевите месеци до пуска на Завода за вискозна коприна.

Ангел СТОЯНОВ

ДОСТОЕН ДАР

Когато преди три-четири години „Газстроймонтаж“ — район Горна Оряховица преравеше своите първи крачки, трудностите нямаша край. Лицата достатъчно квалифицирани специалисти, не достигаха техниката, работеше се само по чужди методи и тежко ва те се приспособяваха към нашите климатични условия. Но ентузиазмът на един изключително млад колектив и желанието у българските специалисти да имат свой собствен принос в създаването на технологии при изграждането на магистралните газопроводи допринесоха бързо да се преодолеят несполуките.

Редом с амбицията у българите вървява опитът и безкористната помощ на съветските специалисти. И ако миналата година бе отбелязана в летописа с това, че горнооряховските строители допринесоха най-много страна на ни в срок да получи същественото си гориво, сега за празника те постигнаха своя най-висок трудов успех — изпълниха годишния си план. Извършени са строително-монтажни работи за четири милиона и четиристотин хиляди лева. Гордост на района е комплексната бригада на героя на социалистическия труд Петър Карадачев. То си двадесетчленен колектив първи в района заработи по почина на Николай Злобин, първи започна да прилага колонния способ, благодарение на който се постига изключителна поточност при осъществяване на заварките и изолацията на тръбите.

Сега бригадата строи отклоненията от магистралния газопровод за нуждите на промишлената зона на Разград. В общението си заварчиците вписаха лаконично: „Ще предадем обекта вместо през декември, през септември!“ Цифрите и извършената вече работа гарантират едно далеч по-голямо изпълнение, защото нещо обикновено

е да се изпълняват трудовите норми 250 на сто. Но ако човек иска да разбере значението на тази цифра той трябва да бъде сред хората, упражняващи една от най-младите професии в страната — професията на газопроводчиците. Защото всеки делник е тежък наниз от мигове на върховно напрежение, в което силните ръце съединяват със здрав шев металните тръби или чертаят пътя, където покорно ще лежи гигантската стоманена нишка. Всеки ден по своему носи едно творческо обогатяване, една заплата и натрупаният опит сега дава прекрасни резултати. Някога, в първите месеци на своята дейност, правеха по една заварка дневно. До миналата година обикновено достигаша четири-пет. През тази година бригадата на Петър Карадачев постигна национален рекорд, като направи 90 заварки за един ден. И това никак не се отрази на качеството.

На същия обект са строителните бригади на Хинко Хинков и Стоян Марянов, механизаторите Петър Тонков, Ганчо Радоев и изолационната колона на Валентин Пенев. Съвсем малко довършителни работи имат те и вече се подготвят за новата голяма битка, която ще започне през второто полугодие. На „Газстроймонтаж“ — район Горна Оряховица е поверено строителството на южната част от магистралния газопровод Съветски съюз — България. Трудно ще бъде — в това няма съмнение. Но след като за своя празник горнооряховските строители поднеса един достоен дар, в чест на Единадесетия партиен конгрес те са решили да надминат постигнатото и да приключат 1975 година с 2 500 000 лв. изпълнение на годишния план.

Мария ШАЛАВЕРОВА

За изкуство обществено, ангажирано...

Разговор със заслужилия художник Преслав Кършовски по случай 70-годишнината му

Преди известно време Българският културен център във Варшава устрои изложба в полската столица от творби на заслужилия художник Преслав Кършовски. Урежда нето и съвпадна със 70-годишнината от рождението на художника. По това време Кършовски бе награден с високо правителствено отличие — на Полската народна република за заслугите на художника към полската култура, за многогодишната му творческа дейност като неин възпитаник и пропагандатор.

Внук на видния еленичнин, възрожденче-революционер Иван Кършовски и син на социалиста Борис Кършовски, познава отрано глада и мизерията на софийското работничество. Преслав Кършовски завършва класа по живопис на проф. Цено Тодоров през 1927 г. С много трудност той се добрира до Полша, с мисълта и желанието да емигрира в Съветския съюз.

Изкуството на големите полски художници завладява Кършовски. Шест години той специализира при видните представители на полските изкуства — професорите Скоцилс, Прушовски, Бартоломейчик. Името на Кършовски е свързано с активната дейност на Дружеството на новите художници, със Съюза на художниците в България. Той е пръв директор на Националната художествена галерия в София.

Повод за настоящия разговор бе 70-годишнината на художника.

— Какви мисли Ви вървят в годината на Вашия юбилей?

— Седемдесет години не са малко. А какво съм направил за това време? Обществени и административни за длъжния имах много, но се страхувам, че не рядко те изместваха изобразителното изкуство, което беше моя лична житейска задача. Работил съм в различни насоки: графика, живопис, сценография, приложно изкуство, крика. Но тежестта падаше все на обществените ми задачи. Такова беше времето. В годините, които ми останат бих искал да работя в областта на фигуралната композиция със социално и историческо съдържание.

— Какво значение има гражданската Ви биография за Вашето творчество?

— Разбира се, аз не съжалявам за годините, отдадени на обществена дейност. Защото за човека на изкуството е необходимо да бъде ангажиран и с дейност, имаща пряко обществено предназначение. Това може да бъде само от полза за реалното изкуство. Това значи създаване на изкуство, което ще отразява епохата.

— Каква е според Вас ролята на изкуството в днешно време?

— Изкуството винаги е било средство за културно и естетическо възпитание на народа ни. Сега ние, творците, трябва да разберем и да творим произведения, наситени със социалистическо съдържание, с красива, реалистична и художествена форма.

— Смятате ли, че научнотехническите постижения изместват изкуството от живота на човека?

— Научнотехническите постижения не могат да изместят изкуството от живота на човека. Напротив — те ще задълбочат художествените произведения. Защото произведението на изкуството са не само резултат на чувствителността на художника, а и на неговите научни и професионални знания. В известна

степен изкуството днес е и наука.

— Споделете как преценявате ролята на чуждите изкуства и школи върху формирането Ви като творец?

— Чуждите изкуства винаги са ми били потребност — да се запозная с тях и да свирявам себе си като творец.

— Велико Търново и Еленският край са родното омище на древния Кършовски род. Въпреки че сте роден в София, какво е мястото в творчеството Ви на родния край, открил Ви Вашите деди и прадеди?

— Щастлив съм, че съм издънка от този род. Възхищавам се от техния революционен и граждански дух. Сега пред моите 70 години премислям живота си. Ако бях отразил като художник живота на моите прадеди и деди, щях да оставя нещо ценно в историята и в изкуството. Само тази задача да си бях поставил, сътвореното от мене щеше да има още по-голяма стойност. Но съм се въздържал да работя на та

зи тема от неудобството да не изтъквам родословното си.

— Върху какво оазотите в момента и какви са бъдещите Ви планове?

— Продължавам да рисувам образи на съвременни трудови хора. Работя също по темата за Самоковската комуна. Изложба на тази тема подготвям заедно с другарката си художничката Цветана Мишева. За юбилейната изложба през септември т. г. работя портрети на Васил Левски, Панайот Хитов и на дядо ми Иван Кършовски.

Имам намерение да напиша спомени из дейността на Дружеството на новите художници, за Съюза на българските художници и историята на Националната художествена галерия, на която бях първия директор. Ако животът бъде щедър към мене и ми дари още години, ще мога да реализирам плановите си в тази зряла възраст.

Разговора води:
Александър ПИНДИКОВ

Обикновен войник на революцията

100 години от рождението на Иван Загубански

Сред имената на пионери на българското революционно работническо движение има едно име, в което с еднаква сила се сливат скромното мъжество и себепризнание на бореца с левия интернационализъм — името на Иван Загубански.

Различна е историческата съдба на борците за свобода, човешкото щастие и социализъм, но за поколенията тя остава непресъхващ извор на чувства на възхищение и преклонение, на признателност и дълбоко уважение. Ярките им и често твърде кратки жизненни пътища винаги напомнят, че тези хора са били само обикновени войници на революцията, обединени от безпелната вяра в правотата на избраното дело, от апостолската решимост да отдадат всичко в името на новия живот.

Неумолимото време не е оставило много факти за него. Иван Георгиев Загубански е роден през лятото на 1875 година в Сопот — дори точната дата не е достигнала до нас. През 1896 година завършва Морското училище във Варна и тук се запознава с великите идеи на социализма, с учението на Маркс и Енгелс. И съвсем естествено под влиянието на тези идеи Загубански пренебрегва обещаващата добра кариера флотски мундир и става учител в добруджанските села.

Двете години, прекарани в странствания от село на село, сред грижите и мъките на отрудения народ, определят окончателно жизненото поприще на младия социалист. През 1899 година Загубански се връща във Варна и се включва активно в работата за организационното и идейно укрепване и сплотяване на местната социалдемократическа организация. 24-годишният младеж заема загиналия мястото и в редовете на младото революционно работническо движение. Той дори не ползират отговорната роля, която съвсем скоро ще му отреди революционната борба.

Лайпциг, декември 1900 година. Под ръководството на Владимир Ильич Ленин излиза брой 1 на вестник „Искра“ — първият марксистки революционен общоруски политически нелегален вестник, орган на Руската со

циалдемократическа работническа партия. Ленинската „Искра“ подготвя организационно и тактически болшевишката партия за решителна схватка с руския царизъм, за пролетарска революция, а наред с това дава решителен отпор на разколическите действия на руския и международния опортюнизъм. В условията на постоянни преследвания вестникът няколкократно премества редакцията си — Мюнхен, Штутгарт, Лондон, Женева... И все пак, като че ли най-тежката задача остава пренасянето на вестника в Русия, до руските работници и селяни...

Да се приспи бдителността на руските царски жандарми, които с особено настървение следят за пренасянето на печатни материали в Русия, е трудна работа, но на помощ идва великият пролетарски интернационализъм, пролетарската солидарност. Един от най-редовните нелегални канали за пренасянето на Ленинската „Искра“ минава през България, през Варна. Конкретното изпълнение на задачата е възложено на Иван Загубански. За две години и половина той осъществява пет пътувания до Олеса и с изключителна изобретателност успява да прекара куфарите с вестника и друга нелегална марксистка литература. Появяването на революционния вестник в Олеса хвърля в бас руската царска полиция и през 1903 година, с помощта на прелата, попада в дирите на Иван Загубански. Същата година през декември той е арестуван. По време на следствието и пред съда Загубански проявява невероятна твърдост и мъжество, които му спечелват обща и уважение то на руските революционери — политически затворници.

Затворът окончателно подкова разклатеното здраве на Загубански и вече тежко болен от туберкулоза, той се завръща в България през 1904 година. Същата година, едва 29-годишен, умира. Краткият, но съдържателен живот на Иван Загубански остава завинаги пример на беззаветна революционна вяност, на кристален интернационализъм, върху който и днес укрепва и процъфтява нерушимата българо-съветска дружба.

Ст. Господинов

Геофизична група № 8 — (стражца,

търси

ШОФЬОРИ от всички категории — 5
МАЙСТОРИ ВЪЗРИВНИЦИ — 2
АВТОМОБИЛИСТИ — 2
РАБОТНИЦИ — мъже и жени — 8

Заплащане по щатните таблици за шофьорите командировани, за работниците 30 процента ложи битови. Осигуряване обществения и стоп. Постъпване веднага.

СПРАВОЧНИК НА ЧИТАТЕЛЯ

Кино
От понеделник до петък вло чителю кината в градовете на окръга ще прожектират:
ВЕЛИКО ТЪРНОВО: „Полтава“ — голяма зала; „Буллит“, „Студий на зала“; „Жол и Жим“, „Зи фаренхайт“, 17.30 часа; „детски филми“, 18.30 часа — научно популярни филми; „Искра“ — „Кой седи в ябълката?“, „Джон“, „Девети септември“, „Медовете на верския квартал“, „Неравностите приключения на италианци в Русия“, „Трудов фронт“ и квартал „Чолакони“, „Поема за Копак“, „Кула на верига“, професионално кино „Васил Марков“, „Промината“, латно кино „Космос“, „Михайл Стругов“, **ГОРНА ОРИХОВИЦА:** „Ленин“ — „Калина алена“, „Очевидец“, „Битка на аристократи“, квартал „Калина“, „Публикувателите чу довишето на първа страница“, „Връщане няма“, професионално кино „Хар. Стоянов“ — „Голямата змия“, „Лъвът се готви за скок“, „Кромеш“.
СВИЦОВ: „Алеко Константинов“, „Престъпление в името на реда“, „Академия“ — „Врата без ключ“.
ПАВЛИКЕНИ: „Димитър Стоянов“, „Хората от метрото“, „Хубавата Лорета“, „Вина зона“, **ЛЯСКОВЕЦ:** „Христо Ботев“ — „Ако искаш да бъдеш щастлив“, „Данте“, „Тревожни дни“, **ЕЛЕНА:** „Христо Ботев“ — „Котката“, „Магистратата“, „При никого“, **ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ:** „Коста Петков“ — „Депс“, „Заветът на Иската“, „При никого“, **СТРАЖИЦА:** „Развитие“, „Онези години“, „Заветът на Иската“, „Калина алена“, **СУХИНОЛ:** „Трезвенов“ — „Сол“, „Диамантената ръка“, „Потоп“, **КИЛИФАРОВО:** „Петко Ахчиев“ — „Таша“, „Кодин“, „Кабаре“, **ДЕБЕЛЕЦ:** „Г. Николов“ — „Съвсем пропаднал“, „Кодия“, „Майор Роман действа“, **ДОЛНА ОРИХОВИЦА:** „Московина“, „Потоп“, „Охладома, такава какъвто е“, **ЗЛАТАРИЦА:** „Стефан Попостоянов“, „Слънчев кръговрат“, „И сам воинът е воин“, „Морски характер“.

КОНЦЕРТИ

Вокално-инструменталният състав „Фламинго“ — ЦСР със солисти Мария Ротрова, Петер Немец и Ярослав Викрент ще гостува на 15 юли в Свищов.

ТЕЛЕВИЗИЯ

СЪБОТА — 12 ЮЛИ
10.00 — „Звънче“ — предаване за децата; 10.25 — „Химния и мила децата“ — документален филм; 10.35 — „Първо лято“ — светски игрален филм; 11.45 — „Мо нолози за Вазов“ — литературно предаване; 12.10 — Концерт на народната артистка на СССР Людмила Зихина; 12.30 — „След един час ще бъде тук“ — унгарски телевизионен филм (IV епизод); 13.30 — Информационен дневник; 14.00 — Програма на радиото; ТВ шоу дини; 15.30 — Човекът в литературата; „Смисъл и съдържание на човешкия живот“ (II част); 16.00 — Страница на съветската космонавтика; 16.25 — „Документален филм“; 16.50 — „Таша“; 17.30 — „Новини“; 17.45 — „Спортна мозайка“; 18.00 — Съветска програма на в. „Полет“ и „Българска телевизия“; 19.50 — „Лека нощ, деца“; 20.00 — „Гигиена“; 21.00 — „Семейство Тибо“ — френски сериен филм (III епизод); 22.30 — „Лято 75“ — „Канонисима“ — забавна програма; 22.55 — „Новини“; 23.05 — Лека атлетика (женска) — полуфинал за купата на Европа.

НЕДЕЛЯ — 13 ЮЛИ
10.00 — „Студия „Арлекино“ — предаване за пионерите; 10.35 — „Какъв да станат“ — детски филм; 10.40 — „Възрожденски ръководства по художеството“; 11.00 — ТВ клуб „Ленин“; 11.35 — „Канонисима“ — забавна програма; 12.00 — „Семейство Тибо“ — френски сериен филм (II епизод); 13.30 — Информационен дневник; 14.00 — „Семейство Тибо“ — френски сериен филм (III епизод); 15.30 — Мистър Сенко на 70 години; 15.45 — Картина от пет века; „Холандски реализъм“; 16.00 — Програма, посветена на Дена на строителя; 17.00 — „Декадентата“ — детски сериен филм; 17.30 — „Новини“; 17.40 — „След един час ще бъде тук“ — унгарски сериен филм (V епизод); 18.55 — „Атлас“; „Граната“; 19.25 — ТВ обектив; 19.50 — „Лека нощ, деца“; 20.00 — „Морска приказка“; 20.05 — „24 часа“ — неделна информационна емисия; 20.40 — На сцене с всички: Петър Славински; 21.05 — „Цената на бързите се кунди“ — съветски игрален филм; 22.30 — „Пеем за нашето време“ — песен концерт; 23.15 — „Новини“.

ПОНЕДЕЛНИК — 14 ЮЛИ
17.00 — Страница на съветската космонавтика; 17.30 — „Новини“; 17.40 — „Зали“; „Етнопия — Армения в областта“; 18.00 — „Лято 75“ — (програма на английски език) — Културата и образованието в България. Улица „Раковски“ в София — улица на театрите. Международно културни прояви (в 18.40 ч. — „Новини“; 19.00 — „Лято 75“ — (програма на английски език); 19.05 — „Партиният секретар“ — публицистично предаване; 19.50 — Лека нощ, деца; 20.00 — „По света и у нас“; 20.25 — Спортен свят; 20.35 — Телевизионен театър: „Престолът“ от Иван Вазов; 22.15 — Вечера, днес, утре и новини; 22.30 — „Лято 75“ — (програма на руски език); 22.55 — Новини и очерци за Деветия пролетен комплекс, курортите „Албена“ и „Златни пясъци“. Изпълнения на естрадните изпълнители Йорданка Христова и Маргарита Хранова.

ВТОРНИК — 15 ЮЛИ
10.00 — По света и у нас; 10.25 — Документален филм; 11.00 — Интервю: „Съветски полет“ „Союз-Аполон“ — директно предаване от Москва; 14.45 — Информационен дневник; 17.00 — Телевизионна програма на Централната съветска телевизия; 17.15 — Концерт народна музика; 17.30 — „Новини“; 17.40 — „Лято 75“ — (програма на немски език) — разказ за българските традиции и обичаи, за мистичното им в съвременния живот; 18.40 — „Новини“; 19.00 — „Сред хората, за хората“ — предаване за дейността на Отеческия фронт; 19.25 — Документален филм; 19.50 — Лека нощ, деца; 20.00 — По света и у нас; 20.45 — Екран „Младост“; 21.30 — Интервю: „Съветски полет“ „Союз-Аполон“ — директно предаване от Москва; 22.10 — „Градът и хората“ и новини; 22.30 — „Лято 75“ — (програма на френски език); 22.55 — Новини — Българското приятелство през вековете. Интервю с френския автор Жорж Тарниен. Балетни изпълнения на Вера Кирова.

ИНДЕКС 21301

Участниците в Националното съвещание, начело с другаря Тодор Живков, разглеждат Общата художествена изложба на историческа тема.

ОБМЯНА НА ОПИТ В ПАРТИЙНАТА РАБОТА

Посещение на ХК „Свилоза“, град Павликени и с. Дъскот

В четвъртък пристигналите за участие в работата на националното съвещание по издигане на партията на партийните организации посетиха химическия комбинат „Свилоза“, гр. Павликени и с. Дъскот. Сред тях бяха другарите Борис Велчев, Александър Лилев, Петър Танчев, Дража Вълчева, Стоян Караджов, Иван Пръмов, Константин Телдалов, Владимир Бонев, Георги Бокров, Сава Дълбоков и Мишо Мишев.

В Свищов те разгледаха Шапелния завод на химкомбинат „Свилоза“. След това се състоя среща с бюро на ГК на БКП, с партийния комитет и ръководството на химкомбината. Първият секретар на ГК на БКП Никола Стоянов запозна гостите с обществено-икономическото развитие на град Свищов и района и разказа за работата на градския комитет по издигане на партията на първичните партийни организации като поли

тически ръководители на трудовите колективи. Другарят Стоянов изтъкна, че трудещите се от града и района успешно изпълняват задачите на шестата петилетка и с достойни дела ще посрещнат XI конгрес на БКП. Секретарят на общокомбинатския партин комитет Иван Великов изнесе информация за работата на комитета по регулиране на социалния и качествения състав на комбинатската партия на организация.

Другарят Борис Велчев благодари от името на участниците в срещата за споделяния опит и сърдечното посрещане и пожела нови успехи на колектива на химкомбината и на трудещите се от Свищов и района в борбата за изграждане на развитото социалистическо общество у нас.

По обед гостите пристигнаха в гр. Павликени. Тук се състоя среща с бюро на ГК на БКП. Първият секретар

Тодор Живков изнесе доклад за работата на ГК на БКП по ръководството на първичните партийни организации в условията на АПК.

И тук другарят Борис Велчев подчерта, че се проявява стремж към нов подход в работата по издигане на партията и боспособността на първичните партийни организации, че бяха посочени интересни инициативи и се поставят важни въпроси за разрешението.

На път за Велико Търново гостите посетиха с. Дъскот. Там те разгледаха мемориалната музейна сбирка „д-р Мара Малева-Живкова“. Председателят на читалището и отговорник на музейната сбирка Генчо Тодоров Недков ги запозна с живота и делото на д-р Мара Малева-Живкова и нейната работа като лекар и обществен деец, както и с дейността на д-р Тодор Живков по време на пребиваването им в с. Дъскот през 1938 и 1939 г.

Седмичен външнополитически преглед

През последните дни в Аржентина станаха събития, които говорят, че традиционната перонистка идея за класово помирение е претърпяла неуспех. Обявената обща стачка и оставката на правителството са тясно свързани помежду си и са резултат от изострящата се икономическа криза, която предизвика социални въстания и разцепление в управляващата коалиция. Кризата в Аржентина бе предизвикана от факта, че след смъртта на генерал Перон управляващите среди поеха курс надясно от принципите, залегнали в предизборната програма на перонизма.

Стачката бе подкрепена не само от Комунистическата партия, но и от редица депутати в конгреса. Те също насочиха за отстраняване на министрите на социалното благосъстояние и на икономиката, което свидетелствуваша за необходимостта от съобразяване с борческите настроения на масите.

Пред опасността от изостряне на напрежението, президентката Мария Естела Перон се съгласи да удовлетвори искането на работниците за увеличаване на заплатите с около 130 процента. Тя обеща също да извърши сериозни промени в правителствена политика и състава на кабинета. Няма съмнение, че тези мерки биха въпринесли за нормализирането на политическия живот и биха създали атмосфера на сигурност, така необходима за страната. Първото обещание е вече изпълнено, но ако второто не бъде спазено, кризата ще възбуди отново.

Засега са ясни две неща: първо, привържениците на десния завои нямат опора и са в пълна изолация; второ, мнозинството от аржентинския народ ще се бори решително за изпълнение на предизборните обещания за социални реформи и демократични преобразования.

Но не само социалният небосклон на Аржентина беше засенчен от буреносни облаци. Трудещите се от Франция

и Италия с мощни стачки и демонстрации отново напомнят на господстващата класа за готовността си да доведат докрай борбата за своите права.

Вчера пред Айфеловата кула и на Марсово поле дойдоха представители на повече от 100 000 хиляди стачкуващи работници от 250 предприятия на цяла Франция. Много от тези предприятия са заети от работниците, а в други от тях стачките продължават вече месеци. Инициативата идва от двете профсъюзни централи — ОКТ и ФДКТ. Всяка делегация носеше пано с името на завода, откога стачкува и какви искания предявява. Състоя се голям митинг, на който говориха председателите на двете конфедерации.

Акциите на френската работническа класа не изненадаха никого. Съвсем близо до логиката е, че двата милиона френски безработни, които се тълпят пред трудовите борси, няма да стоят със скръстени ръце. А и онези, които имат работа в момента, не са сигурни в утрешния ден. Необходими са сериозни мерки за решаването на наболените въпроси. Вместо това правителството възприема тактика на протакане и премълчаване на конфликтите, които очевидно не вдъхва оптимизъм у френските трудещи се.

Селскостопанските работници в Италия преводаха еднодневна национална стачка в защита на своите искания. Те настояват за разширяване на селскостопанското производство и за преоценка на италианската експортна политика към страните от Западна Европа. Досега тя винаги се е опреляла от интересите на крупните монополи и е била във вреда на широките селски маси. В този комплекс от въпроси влизат и искания за промяна на действащото в момента поземлено законодателство, засягащо селскостопанските работници, изпозилите, всички наемни селскостопански трудещи се.

Западните политически наблюдатели наричат Италия

„Болния човек на Европа“. Сегашната национална стачка на селскостопанските работници добави още един шрих към тази характеристика.

Положението в Португалия продължава да бъде обект на внимание. Широко се комментира реакцията на португалската общественост на последните решения, взети от Общото събрание на Движението на възрожените сили. Тъй като тези решения предвиждат по-нататъшно разширяване на революционния процес, те бяха подкрепени без резерви от Комунистическата партия и всички прогресивни сили в страната.

Те обаче не срещнаха одобрение на Социалистическата партия и останалите опозиционни настроени политически групировки. Марио Соарис заяви, че Социалистическата партия ще напусне коалиционното правителство, с което още един път потвърди своето нежелание да съдействува за обединяване на народните сили и за стабилизиране на новия режим.

Решението на Върховния революционен съвет за учредяване на военен съд, пред който да бъдат изправени фашистките престъпници от селазаристката диктатура, предизвика задоволство не само сред португалската, но и сред световната демократична общественост. Това решение бе взето след бягството на 80 агенти на ПИДЕ от затвора. Справедливото възмездие ще обезвреди палачите на португалския народ, които, както личи от държането им при интервюта с чуждестранни журналисти, не са се примирили и живеят с мисълта за реванш.

А. НИНОВА

Преглед на художествената самодейност

Завърши прегледът на художествената самодейност при Н-ското поделение, посветен на XI конгрес на БКП. В салона на Дома на Народната армия във Велико Търново с успех се представиха хорова състави, рецитатори, естраден състав и индивидуални изпълнители.

Всички състави се класираха за участие в заключителния преглед на художествената самодейност.

Вихра СИМЕОНОВА